

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת כי תצא
ט' אלול תשפ"ג
גליון תתקכ"ג

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	7:51	6:52	8:26
ירושלים	7:49	6:36	8:28
באר אפרק	8:38	7:21	8:50

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד
דקהילתינו שליט"א

כי תצא למלחמה ותגנו היא וראית בשבי
אשת יפת תואר (שם) דידוע הויכוח בין
הקב"ה לננסת ישראל, כדאיתא (במד"ד סוף
איכה) אמרה ננסת ישראל לפני הקב"ה
שלך הוא השיבנו, אמר להם שלכם הוא
ענא שובו אלי ואשיבה אליכם עיי"ש,

הרי שמתבקש מהאדם איתערותא
לדתא, ושיהא הוא מעורר רצון העליון
ולשוב בתשובה מכוונו הוא, וכמבואר
בספח"ק שחודש אלול ג"כ מרמז על הענין
הזה, כי אלול ר"ת אני לדודי ודודי לי,
והכוונה שנסת ישראל נכנעת ומסכמת
למענת הקב"ה שיבוא הרצון וההתעוררות
מצידה, והוא אני לדודי ואה"כ דודי לי, וכלל
ישראל מתעורר בזה החודש לתשובה
באתערותא דלתתא.

ואיתא בספח"ק קדושת לוי (פ) בראשית
עה"פ נהר יוצא מנח"ל על הא דאיתא (אמת
פ"ב מ"א) רבי אומר איזהו דרך ישרה
שיבור לו האדם כל שהיא תפארת לעושיה
ותפארת לו מן האדם, הקב"ה עיקר
תענוגו הוא מעבודת האדם יותר מכל
עבודת השרפים וחיות הקודש של מעלה,

וזה ותפארת לו היינו להקב"ה מן האדם,
שעיקר תפארתו ותענוגו היא מן האדם
מעבודת האדם עיי"ש, ולפי"ד הק' כן יש
תענוג ונחת רוח לבוכה"ע כשעבודת האדם
באה ע"י איתערותא דלתתא, יותר ממה
שמגיע באיתערותא דלעילא, ועיקר
התפארת היא כפי ערך העבודה של האדם.

ועפ"י י"ל הרמז בזה כי תצא למלחמה,
היינו כשאתה תצא למלחמה על אויבך
היינו היצירה, כשהמלחמה תבוא מכותך
ומהתעוררות שלך כנ"ל, או וראית בשבי
אשת יפת תאר,

היינו שאו עבודתך ותשובתך תהי' בבחינת
תפארת ויפה תאר כנ"ל, שהיא עיקר
התפארת להקב"ה כשהתשובה באה ע"י
האדם, שזהו עיקר התענוג והנחת רוח
להקב"ה בעבודת האדם.

הרה"ק זי"ע: "באם לא תרדוף
אחריו, לא יבער בקרבך, הדיינו,
שלא בכל עבירה שהאדם נכשל בה
ל"ע, הוא ענין של רדיפת היצירה
אחריו, אלא פעמים שעד כדי כך
האדם הוא הוא הרודף אחר יצרו
הרע רח"ל.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

צריך להיות כסדר במלחמה גדולה עם היצר,
ואז לא יבוא לידי נפילות

וכנ"ל שכשהאדם נלחם עם היצר לכל ייכנס ויכבוש מחלקו
אפי' משהו - אזי יעלה בידו ויהיה בבחי' "על אויבך".

וכידוע מאמר הרה"ק הרבי ר' בונם מפרשיסחא זי"ע, שהאדם
צריך להרגיש את יראת ה' ולפחד מהיצר הרע בהרגשה
מוחלטת שהיצר הרע עומד לצידו וסיף בידו ואורב לו
להורגו. ואם אינו מרגיש כנ"ל - סימן הוא שכבר ערף את
ראשו ל"ע.

והגה ידוע המימרא מוחז"ל הק' "הכל בידי שמים חוץ מיראת
שמים" (נה"ט:ו) ולכאן נראין הדברים כסותרים את דברי
חז"ל המובאים למעלה דאלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו,
אלא ביאור הדברים הוא, דלעולם הבחירה בין מצוה לעבירה
היא עבודת האדם ותלוי באמת ביד האדם.

אמנם, יש ענין שמתחזק בתפילה וזו עיקר "הושיענו אבי כי באו
מים עד נפש", ואז מקבל סייעתא דשמיא, וביותר יהיה נקל
לו לבחור בטוב ולזכות ליראת שמים. יעזור הקב"ה שנוכח
לאהבת תורה ויראת שמים ותשובה שלימה מאהבה,
והתמדת התורה והמצוות, מידות טובות, תורה עבודה
וגמ"ח,
כתיבה וחתימה טובה וסליחה מחילה וכפרה, תחל שנה
וברכותי, ולבריאות השלימות, ולשמחה השלימה, ולכל הישועות
בגור, ולבנין בית המקדש שוין יעצט אויף א זיסע אופן אויף
אייביג.

כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלוך
בידך ושבת שביו (כ, א)
ובספח"ק - שבמלחמת היצר הכתוב מדבר,
דהיינו המלחמה שיש לאדם זים יום עם
היצר הבווער בקרבנו, ואלמלא הקב"ה עוזרו
אינו יכול לו. ובכל עת ובכל זמן אל יסיה
האדם דעתו ממלחמה זו ולא ירפה אפי'
שעה אחת מלהרגיז יצר טוב על יצר הרע, לבל יראה היצר שיש לו
פתיח אצלו, דאם כן כבר יקבע מושבו אצלו.

ולכן צריך להיות כסדר במלחמה גדולה, ואז לא יבוא לידי נפילות
כלל וכלל, דאם הוא זה שלוחם בראשונה נגד היצר, הרי בכך
מרחיקו ממנו.

וזהו "כי תצא למלחמה", שבכי האי גוונא שאתה יוצא למלחמה
בראשונה נגד היצר, אזי, על ידי זה, תהיה שליט על אויבך.
ואל יעלה במחשבתו ח"ו מחשבת פסול שבכוח עבודתו העצמית
השיג את כל החיל הזה בהתגברות נגד היצר, אלא אדרבא, צריך
לדעת שאלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו.

וזהו שכתוב "ונתנו ה' אלוך בידך". ועבודת האדם היא להתחיל
באתערותא דלתתא ועיי"ו יבוא לאתערותא דלעילא, וכמאמר
חז"ל פיתחו לי פתח כחודו של מחט וכו', ובדרך שאדם רוצה לילך
מוליכין אותו, והבא ליטהר מסייעך אותו.

ואף גם זאת מבשרנו הכתוב שלא זו בלבד שתנצח במלחמה נגד
היצר, אלא גם "ששבת שביו", דהיינו הניצו"ק שנפלו בשבי, אז
יהיה להם ג"כ עלי', ויתקנו בשורשם במקום עליון.

והנה כאמור עבודת האדם בהאי עלמא הוא לחיות במלחמה
תמידית נגד היצר, ולעולם יהא אדם ערום ביראה (ברכות יו.)
ובתחבולות תעשה לך מלחמה (משלי כד, ו).

וכידוע העובדא מהרה"ק רבי פינחס מקאריין זי"ע שבא לפניו
אברך א' והתאונן על גודל היצר הרע הבווער בקרבנו, ושאל בעצת
רבו איך יעשה לו תחבולות להניצל ממלחמת היצר, ואמר לו רבו

עיקר הכח שמניע את האדם לעשות ולפעול טוב בין ברוחניות ובין בגשמיות הוא השמחה

ההכרח למידת השמחה. הדבר ברור ופשוט, כי עיקר הכח שמניע את האדם לעשות ולפעול טוב בין ברוחניות ובין בגשמיות, ולהתגבר על כל המכשולים והקשיים הנערמים בדרכו הוא: השמחה.

דכשהאדם בשמחה ורוחו טובה עליו יש לו החשק והרצון לעשות מה שצריך, וכן כשנעמד לפניו איזה קישי, אזי בקל מחפש ומוצא עצה ופתרון ומתגבר ע"ז וממשיך בדרכו.

וכמו שאנו רואים בחוש בדרך בני אדם כי יש ולפעמים עובר עליו דבר של עגמת נפש, והנה כיום האתמול נחלש מזה ולא ידע לשית עצות בנפשו, וכיום המחרת מקבל אותו הדבר ממש יותר בניהותא, ואין דבר זה מצליח להפריע כ"כ את מנוחת נפשו, וממילא מתחזק ומתגבר ומוצא דרך איך לעבור דבר זה ולהמשיך בסדר יומנו. וההסבר לזה הוא כי כיום השני ה' מחזק בנפשו בשמחה ובשלות הנפש, ממילא פעלו כוחות נפשו כדבעי, ועשה מה שצריך לעשות. כי כשיש לאדם שמחה בלב, נעשה בריא בנפשו, וכאשר כוחות נפשו מתחזקים כשרונותיו יוצאים מן הכח אל הפועל, וממילא מתחזק למוצא דרך להתגבר על כל הקשיים. וכן הדבר בטבע הגשמי, דכשהאדם בקורת רוח ובשמחה מתחזקים כוחות הגוף כידוע, וכשגופו חזק ובריא יש לו הכח לאמץ כוחות הנפש. ופעם הראה רבינו מה דאיתא מהרה"ק רבי יחיאל מאלכסנדר זצ"ל, שאמר: "שהוא תולה את הסיבה לכך שלרשעים טוב להם בעולם הזה, מפני שבדרך כלל הם שרויים בשמחה, כי גדולה שמחה שבכחה יכול כל אדם לזכות לכל טוב". שהי שהשמחה - אף במונח הגשמי - מחיה ומחזקת את האדם, ומביאה כל טוב.

הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע
בעל צדקת הצדיק יומא דהילולא ט' אלול תר"ס

הדת בעיר הגדולה.

מו"ח בדברי רבי צדוק הכהן, והיה לו כח גדול לבאר דבריו בטוב טעם, ורוב גדול מספרו "מכתב מאליהו" בנוי על יסודות של רבי צדוק הכהן (קדשי יהושע ח"ה עמ' א'תשנ"א).

כמו כן הבטיח רבינו למשתדלים להדפיס ספריו ולעסוק ולעמול באור תורתו, "היה זה סמוך לעלותו השמימה גילה ברמז... שרצונו הקדוש שלאחר פטירתו יתעסקו במ אנשים וידפיסו ויפיצו על פני התבל, ויהיה למליץ טוב עבור המסייעים והמתעסקים בזה לעשות להם טובה בזה ובבא.

והזכיר אז בדברי קדשו את צוואת הגאון הקדוש הנודע רבי ליבוש חריף אבד"ק פלאצק והעיד אז בפה קדשו שקיים הבטחתו ועשה טובה לכל המסייעים בהדפסת ספריו הקדושים" (מתוך הקדמת רבי שלמה גבריאל רוזנטל ז"ל, המדפיס הראשון של ספר "שיחת מלאכי השרת").

הסבר ה'פרי צדיק' לשתיקה של שלשים שנה

והגיד הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א ('פוקד עקרים' אות א): פקידת עקרים מכונה בדברי חז"ל כן בכל מקום בלשון 'פקידה', שכן מצינו בלשון הכתוב (בראשית כא א) 'וה' פקד את שרה' שהיא הראשונה לדבר זה ולישועה זו משנברא העולם, וידוע דכל דבר בפעם הראשון הוא פתיחת אותו השער לכל דורות עולם, דאחר כך נקל לאחרים לפעול גם כן ישועת אותו דבר אחר שכבר נפתח שער הישועה בדבר זה והכל נכנסים ויוצאים דרך אותו שער, ומאחר שמצאנו ישועה הראשונה בלשון פקידה שמע מינה זהו שער הישועה של דבר זה כשזוכה שהשם יתברך פוקדו. (ספיר ויהלום)

טשערנוביץ שהיתה מעוז של המשכילים שימשה כר נרחב להרבה פורקי עול, ומסיבה זו כנראה לא רצה רבינו לקבל על עצמו את כתר הרבנות של העיר הגדולה, עם כל זה לא נח ולא שקט ופעל גדולות ונצורות בביסוס תהומי הקדושה והטהרה בעיר לא חת מפני איש וקיים בעצמו את הלא תגורו כשאמר לכל אחד את דעת התורה הברורה בעז ובתעצומות ומידת האמת היתה נר לרגליו.

סיפר הרה"ח ר' דוד טירהוז ז"ל שהיה נוכח עת בא לפני רבינו ראש הקהילה העירונית ובישר לו כי אביו נפטר וביקשו להשתתף בהלוויה ולשאת הספד האיש היה תקיף ועל פיו התנהלו כל עניני הקהילה ורבים חרדו למוצא פיו, אך רבינו נענה לו בארשת פנים שלוה אם אתה רוצה אבוא להלוויה אך הדבר היחיד שאני יכול לומר על אביך זו העובדה כי נפטר.

בטשערנאוויץ הוכר לא רק כגאון אדיר וכפוסק דמריה סייעה, אלא אף כקדוש ה' שרבים פנו להתברך מפי קדשו ואף נושעו מברכותיו.

סוגלת ספרי הכהן מלובלין

מסופר, פעם נסובה השיחה אודות תורתו של רבי צדוק אצל הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זי"ע, ותוך כדי דיבורו התבטא מהרי"ד ואמר שמספריו רואים שהיה גאון בחסידות, מפני שכל יסודותיו הוא מבסס על דברי חז"ל ואף רעיונות עמוקים בדרך החסידות מוצא להם שורש ומקור במדרשי חז"ל, כך שקשה להפריכם (מפי הגאון רבי אליעזר דוד פרידמן זצ"ל).

העיד חתנו של הגאון רבי אליהו אליעזר דסלר זצ"ל: ספרי רבי צדוק הכהן היו חביבים בעיניו מאוד, ועסקתי הרבה עם

רבינו נולד בשנת תקפ"ג. היה איש קדוש ונורא, וכבר בשחר טל ימי ילדותו התפרסם שמו כעילוי עצום, וחיבר הרבה ספרים בהלכה ובאגדה כיד ה' הטובה עליו, וכיון שלא עלינו לא שאיר אחריו צאצאים, הדפיסו תלמידיו הרבים את חיבוריו הבהירים.

ספריו חשובים וידועים בקרב תפוצות אלפי ישראל, וביניהם אנו מוצאים את הספרים הנודעים, פרי צדיק על התורה, תפארת צבי בעיני יורה דעה, רסיסי לילה ממה שחלם בלילה דברי תורה, צדקת הצדיק, פרי לצדיק, משיב צדיק, ועוד. בנוסף לגאונותו האדירה היה גם מקובל מובהק, ובספריו אנו רואים בקיאות נפלאה בכל מכמני התורה. בסוף הספר "משיב צדיק" נדפסה דרשה שדרש בשמחת הבר מצוה שלו בהיותו נער בן י"ג שנים בלבד.

הוא הסתופף בצלו של הגה"ק רבי מרדכי יוסף מאיזביצא זי"ע, יחד עם רעו הגה"ק רבי יהודה לייב איגר זי"ע מלובלין שהמשיך באדרת הנהגת העדה, ואחרי פטירת רבם זה, הכתירוהו התלמידים להיות ממלא מקומו בלובלין, ואף בנו לו בית המדרש גדול ומורחב.

ימי רבנותו בטשערנוביץ

עם פטירתו של הגאון הנודע רבי בנימין אריה וייס זצ"ל רבה של טשערנוביץ בעמח"ס שו"ת אבן יקרה יתבקש רבינו להגיע לשכון כבוד בעיר ולשבת בה על כס הרבנות הרם, רבינו נעתר להפצרות בני העיר ועבר לשכון כבוד בטשערנוביץ, אך סרב לענוד לראשו את כתר הרבנות, רבינו נתכהן כראב"ד העיר ובמעמדו הזה נשא בעול מערכות הדת המסועפות של אותה עיר ואם בישראל - את כל עניני הכשרות והשחיטה השבת והמקוואות וכל דבר קשה הביאו לפניו ועל מוצא פיו התנהלו חיי

הילולא דצדיקא

י"ב אלול
- רבי שמועז בן הרא"ש (ה'ק"ם)
רבי שמועה בונם ב"ר צבי הירש מפשיסחה (תקפ"ו)
רבי יהושע צבי מיכל שפירא ב"ר יעקב קאפל- ציץ הקדוש, התרגשות הלל, תיקון חצות (תרס"ו)
רבי אברהם אהרן טייטלבוים אב"ד קולבוב ב"ר יקותיאל יהודה אב"ד סיגעט (תר"ט)
רבי אברהם מנחם נחום טווערסקי מחלם הי"ד ב"ר משה יהודה לייב מקאומוד- חלם (תש"ב)
רבי משה אליקים בריש"ב ב"ר באר משה בן המגיד רבי ישראל מקוויניץ (תקפ"ח)
רבי אליעזר ב"ר צבי אלימלך שפירא מלאנצוהוט (תרפ"ה)
- רבי יעקב ישראל מששארקאס ב"ר מרדכי מעדנובל ב' ענוק תפלה (תרל"ו)
רבי אברהם יששכר דב ב"ר שלמה הכהן ב' חסד לאברהם מרודומסק (תרנ"ב בוי"צ הבאי תרנ"ד)
רבי משה ב"ר יעקב צירפוש - סדר גיטין (שס"א)
רבי אליהו שיק - עין אליהו על עין יעקב (תרל"ו)
רבי יעקב יוקל הלוי הרוויץ אב"ד גלוגא ובהר"ר מאיר מטיקטין (תקט"ו)
רבי יוסף חיים ב"ר אליהו מנגוד ב' בן איש חי, רב פעלים ועוד (תרס"ט)
רבי ירחמיאל משה ב"ר חזקיהו יעקב מקוויניץ (תרס"ט)
רבי יהושע אשר אורי אלהתן ב"ר יעקב צבי מקולבוב- פרויסוב ב' אמרי יהושע (תש"א)

י"ד אלול
רבי אברהם יהואל ב"ר יוסף חיים פיש מת"א (תשנ"ח)
- רבי נחום יהושע מרודומביל הי"ד ב"ר אברהם שמואל מביזש (תש"ב)
- רבי יעקבא אייזר ב' משנת ר' עקיבא מפרשבורג (תק"ח)
רבי אברהם יצחק - זרע אברהם (תפ"ט) רבי מאיר הלוי הרוויץ אב"ד לעברטשוב - נכד ב' ההפלאה (תר"א)
רבי ישראל יעקב יוקל טייטלבוים מוואלאווא ב"ר שמואל מגארליץ (תרפ"ד)
רבי אברהם יעקב מפרחוביז'נא ב"ר שמואל (תש"ב)
רבי יעקב קופל חסיד תל מרן הבעש"ט הק' זיע"א ב"ר חמיה פיבל אבי שושלת קוסוב- וויזניץ (ת"ש)
- רבי אברהם אביגדור נחום ב"ר יעקב יצחק דן מוסטריקוב- בי"ב (תשס"א)
רבי יצחק הכהן שפירא אב"ד קרעמיניץ וקוראקא ב"ר דוד (שנ"מ)
רבי נפתלי שפיטין - מלא רצון (תע"ט)
רבי צבי דיסקנס מאופשטטה מתל הה"ק מפשיסחה (תרט"ו)
רבי יצחק מברונא ב"ר יהואל מיכל חתן רבי אהרן מטשערנוביל (תרכ"ה)
- רבי יוסף ב"ר יצחק הלוי ב' יסוד יוסף מראווא (תק"ס)
רבי יעקב קופל ב"ר יחזקאל רייך, אב"ד בודפסט תל' הכתב סופר (תרפ"ט)
רבי נתן ב"ר יצחק שפירא המגיד מלובלין (תי"ב)
רבי דוד דב טאוב אב"ד זאבריונסק - בנין דוד (תרנ"ט)
רבי שמואל אהרן מיליע הי"ד אב"ד לאבאווא ב"ר נפתלי (תש"ב)
- רבי יהודה ליווא ב"ר בצלאל, המהר"ל מפרגא (שס"ט) רבי יצחק חיות ב"ר אברהם - אפי רברבי (שע"ג)
רבי דוד נאנו - צמח דוד (שע"ו) רבי יעקב יהושע היילפרין אב"ד פאדובה ב"ר אלחנן - נחלת'שושנת יעקב (שצ"ב)
רבי צבי הירש אב"ד אה"ו ב"ר בנימין באשקא שו"ת תפארת צבי (תקס"ו) רבי יוסף מאוסטיה ב"ר מרדכי מעשבי (תק"צ) רבי אברהם יהודה לייב קואקא מבראק תל' החי הר"ם ורח"ל מאלכסנדר (תרנ"ז)

ביום הנחילו את בני
הגה"צ רבי אלימלך בידרמן

לרגל תחילת הזמן מובא בפניכם מהגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א על הורים ומחנכים ובנים חלשים

לאחר כמה שבועות התקיימה "אסיפת הורים" כנהוג ומקובל, וכאשר הגיע אביו של הילד לדבר עם המלמד, פתח המלמד והתנצל מעומקא דליבא על התקלה שיצאה תחת ידו כאשר שכח לקרוא את הילד לטיול, ואילו אבי הילד הרגיעו בדברי נוחמים שלא קרה מאומה, והן אמת שבנו הצטער מאוד אך לא על המלמד תלונותיהם בכל הפרשה הזו, התפעל המלמד מדבריו והתחיל להתוודות על האמת, שבשעת משה פחד ורעד עד מאד מתגובתו של הורי הילד, ולכן אף חשש לדבר עמם על הדבר, ועתה נוכח לראות שמלבד מה שאינם מקפידים עליו אף מצדיקים את דרכו והנהגתו, השיב האב ואמר בחכמה ובתמימות "ידעתי שהפסיד בני את הטיול הנחשק, אך לא רציתי שיפסיד גם את המחנך שלו..." כאומר שאם היה נחף בו על שגגתו בוודאי היו מעשיו משפיעים עליו בעת החינוך, ונמצא יצא שכר מועט בהפסד גדול, על כן עבר על מידותיו והבליג ולא האשים את המלמד, כדי שלא יהא לו בליבו שום טינא עליו, ואדרבה עוד יתמסר אליו בעבותות אהבה כל הימים.

כמדומה שאין צורך להאריך בגודל האחריות הרובצת על מנהלי המוסדות שלפעמים חייבים להחליט על הרחקת תלמיד מכותלי בית המדרש, וצריך לחשוב הרבה בישוב והרחבת הדעת אם זהו הצעד הנכון המתבקש מהם לעשות, כי פעולה זו היא או מצוה גדולה [למען לא יזיק ויקלקל אחרים ח"ו] או עבירה בל תכופר, כי אולי היה בידו להחזירו למוטב ולא לזרוק אבן אחר הנופל.

אמרו חז"ל (סנהדרין קח:) על חם בן נח שחטא בתיבה, ומקשים העולם, מדוע אם כן לא זרקו אותו מן התיבה לאחר שחטא, ומכאן למד הגאון רבי אליהו אליעזר דסלר זצ"ל שכאשר יש מבול בחוץ אסור לזרוק ולהוציא את הרשע למקום סכנה, כי הוא עלול ליפול מטה מטה ולהרשע הרבה ח"ו, ומכל מקום לא שייך כללא במילתא דא, רק צריך לדון לכל פרט ופרט לגופו וזכור שבדיני נפשות קא עסקינן.

עליו השוטרים לעבור על החבל, נענה הלה ואמר שהוא מוכן ומזומן לעבור על החבל ולהוכיח חפותו אך הוא מתחנן שבתחילה יישרו את החבל שלא יתנדנד... [כי רוב שכרותו ראה את כל העולם הזה כמתנדנד, ולכן ביקש מהם ליישר את החבל], והנמשל מובן מאליו לכל בר דעת, כי האדם תולה את החסרונות באחרים, ולעולם קל שבקלים להאשים אחרים מאשר לחפש בנבכי לבו אם יש חסרון בעצמו.

וקל וחומר שלא להאשים את המחנך בפני הילד, כי איך יוכל לקבל ממנו תורה ויראת שמים בראותו שהוריו מזלזלים בו תמידין כסדרן,

ואציין לשבח אברך יקר מאד ובידעי ומכירי קאמינא. שהיה לו בן שובב מאד. פעם עמדו התלמידים לצאת לטיול וכל הילדים התרגשו מאד לקראת היום הזה, ויהי בעת צאתם מן התלמוד תורה ציוה המלמד לכל הילדים לעמוד בשורה מסודרת כדי שיעלו לאוטובוס בניחותא ובדרך כבוד, אך ילד זה לא נח על משמרתו לרגע, וכל הזמן עבר ממקום למקום ומהכא להתם, לפיכך הורה לו המלמד לחזור לחדר השיעורים ויחכה שם עד שכל הילדים יעלו לאוטובוס ואז יקרא לו לעלות ביחידות, בלית ברירה עשה הילד כהוראת הרבי, אך המתין שם עד בוש, כי מרוב טירדות שכח המלמד לקרוא לו כאשר היו הילדים באוטובוס. ויהי כאשר ראה שאין הרבי קורא לו יצא החוצה וירא כי אין איש, חזר הילד לביתו שבור ורצוף, וכאשר שמעו הוריו מעשה שהיה השתתפו מאוד בצערו והרגיעו אותו דכל מה דעבד רחמנא לטב עביד, והמלמד לא היה אלא השליח לגרום לו לעגמת נפש, ונזהרו מאד בדבריהם שלא להאשים את המלמד על רשלנותו בשום פנים ואופן.

אקדמות מילין בטרם נפתח לדבר על בנים חלשים, דהנה מילתא דשכיחא היא שהורים נוטים להאשים את המלמדים ור"מי הישיבה שמעלו בשליחותם ולא עשו מלאכתם באמונה, ואם היו ממלאים חובתם לא היו התלמידים סרים מדרך המלך, וכיוצא בטענות סרק אלו, והנה הגם שאין לשפוט את האדם בשעת כעסו.

בכל מקום טענה זו אינה טענה בדרך כלל, וחובת האדם לקשוט עצמו לפשפש במעשיו תחילה ולא לחפש חסרונות בזולת, ולא ללכת שולל אחר טבע העולם, שכן אדם נוטה להאשים אחרים שפשעו בתפקידם כדי לסלק את האשמה בעליו ולהרגיע מצפוני לבו, וזו הנהגה פסולה ומקולקלת, וצריך לדרוש ולחקור אחר האמת.

משלו משל לעיר שתושביה היו מחזרים תמיד אחר הטיפה המרה שביין, ובעת שכרותם לא היו נמנעים מלנהוג ברכבם והיו העוברים ושבים באים לידי סכנה, ואף כאשר היו השוטרים תופסים עבריינים אלו היו מצטדקים ואומרים "איננו שיכורים", והיה קשה מאד להוכיח בהוכחות ברורות ששתויי יין המה כדי לקנסם כדון. מה עשו, מתחו השוטרים חבל דק וארוך וציוו לכל החשודים כשיכורים לעבור על החבל, ומי שהיה מיישר פסיעותיו או אז ידעו שאינו שיכור, ואילו השיכורים לא היו יכולים להצטמצם ולעבור בקו ישר. פעם עצרו השוטרים שיכור כלוט נהג ברכבו. כאשר עצרוהו הכחיש את הדברים מכל וכל, וטען בהן צדקו שאינו שיכור והיין אינו משפיע עליו כלל, מיד פקדו

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

לעילוי נשמת
הרה"ח ר' קלונימוס קלמן
בן הרה"ח ר' אשר אנהיל ז"ל
ורדי
נלב"ע ט"ו אלול תשע"ג
תנצב"ה
הונצה ע"י המשפחה

א גרויסע אבידה
יחד עם כל בית ישראל אנו מתאבלים מרה על הסתלקות המנוחה הטהורה ידיד נאמן לדבורה ח"ה
ב"ק אדמו"ר הק"מ
מהרמטטיריווקא ארה"ב
זצוק"ל
וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'.

גליון זה מוקדש לעילוי נשמת
הרבנית הצדקנית מנב"ת, אשת חיל מי ימצא ע"ה, מהבית הקודש של מרן רבינו הקוה"ט זיע"א
מרת חיה **עלקא** בת הגה"צ ר' שמעון אהרן זצ"ל
נפטרה י"א אלול תשס"ו. תנצב"ה
זכותה תמליץ בעדינו ועב"י
הונצה ע"י ידידינו הדגול והנעלה
הרה"ח ר' שמואל **ביילל** שליט"א

לעילוי נשמת
ר' יצחק ברוך בן
ר' חיים יהושע ז"ל
שעכטער
נלב"ע י"ג אלול תש"פ.
תנצב"ה.
הונצה ע"י נכדו ידידינו היקר
הרה"ח ר' נתן חנה **שעכטער**
הי"ו - ארה"ב

לעילוי נשמת
האשה החשובה גומלת חסדים מרת **מנח** בת מרדכי ע"ה
נודככה ביסורים קשים ומרים ונפטרה ביום י"ב אלול תשס"ג
ת. נ. צ. ב. ה.
לע"ג
ר' משה בן יוסף ז"ל **קלענקין**
נפטרי ט"ו אלול תשס"א
תנצב"ה

אנא הרבו בתפילה על האשה החשובה מרת **אלטע עטיל בת בלומא מיטל תחי'**
לפיו"ש ואריות ימים ושנים טובות אמן